ἢ περὶ τοῦ ἀιδιότητος. διὸ περὶ πυρὸς ἢ γῆς, ἢ τῶν ἄλλων τοιούτων σωμάτων, οὐδ' ὁποῖ εἰρήκασιν, ἅτε οὐδὲν περὶ τῆς ἀιδιότητος ὁμολογοῦντες εἶδον. ἔτι δὲ πῶς δεῖ λαβεῖν, αἰτιαμὲν εἶ τὰ τῆς ἀριθμοῦ πάθη, καὶ τὸν ἀριθμὸν, τοῦ καὶ τὸν οὐρανὸν ὄντων καὶ γιγνομένων, καὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ νῦν, ἀριθμὸν δὲ ἄλλον μηδένα εἶ παρὰ τὸν ἀριθμὸν τούτων ἐξ οὗ συνέστηκεν ὁ κόσμος, ὅταν γὰρ ἐν τῷδε μὲν τῷ μέρει δόξα καὶ καιρὸς ἀπὸ τοῦ ἢ, μικρὸν δὲ ἄνωθεν ἢ κάτωθεν ἀδικία, καὶ διάκρισις ἢ μίξις, δοκοῦσι δεῖξαι ὃ λέγουσι, ὅτι τούτων μὲν ἕν ἕκαστον ἀριθμός ἐστι, συμβαίνει δὲ καὶ τὸν ἅπαντα τοῦτον ἤδη πλήθος εἶ τῶν σωιστανομένων μεγεθῶν, διὰ τὸ τὰ πάθη τοῦτα ἀκολουθεῖν τοῖς τόποις ἑκάστοις· πότερον οὖν αὐτὸς ὁ αὐτός ἐστιν ἀριθμὸς ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃν δεῖ λαβεῖν, ὅτι τούτων ἕκαστόν ἐστιν, ἢ παρὰ τούτων ἄλλος; ὁ μὲν γὰρ Πλάτων, ἕτερον εἶναί φησι· καίτοι κἀκεῖνοι ἀριθμοὺς οἴεται καὶ ταῦτα εἶ καὶ τὰς τούτων αἰτίας, ἀλλὰ τοὺς μὲν νοητοὺς αἰτίους, τούτοις δὲ ἀιδιοτέ. πῶς μὲν οὖν τοῦ Πυθαγορείων, ἀφείσθω τὸ νῦν· ἱκανὸν γὰρ αὐτοῦ ἅψασθαι τοσοῦτον. οἱ δὲ τὰς ἰδέας αἰτίας τιθέμενοι, πρῶτον μὲν ζητοῦντες τῶνδε τῶν ὄντων λαβεῖν τὰς αἰτίας, ἕτερα τούτοις ἴσα τὸ ἀριθμὸν ἐκόμισαν, ὥσπερ εἴ τις ἀριθμῆσαι βουλόμενος, ἐλαττόνων μὲν ὄντων, οἴοιτο μὴ δύνασθαι, πλείω δὲ ποιήσας ἀριθμοίη. σχεδὸν γὰρ ἴσα ἢ ἐκ ἐλάττω τὰ εἴδη ὧν τούτων, περὶ ὧν ζητοῦντες τὰς αἰτίας, ἐκ τούτων ἐπ' ἄλλα παρῆλθον. καθ' ἕκαστον γὰρ ὁμώνυμον τί ἐστι, καὶ παρὰ τὰς οὐσίας τῶν τε ἄλλων ἐστὶν ὀλίγα πολλῶν ἕν, καὶ ὀλίγα τοῖς δὲ καὶ ὀλίγα τοῖς αἰδίοις. ἔτι δὲ καὶ καθ' οὗς τρόπους δείκνυται ὅτι ἔστι τὰ εἴδη, κατ' οὐδένα φαίνεται τούτων· ἐξ ἐνίων μὲν γὰρ ἐκ ἀνάγκη γίγνεσθαι συλλογισμόν· ἐξ ἐνίων δὲ καὶ οὐχ ὧν οἰόμεθα, τούτων εἴδη γίγνεται. κατά τε γὰρ τοὺς λόγους τοὺς ἐκ τῶν ὀπισθομνῶν, εἴδη ἔσται πάντων ὅσων ὀπισθομνά ἐστι, καὶ κατὰ τὸ ἓν ὅτι πολλῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων· κατὰ δὲ τὸ νοεῖν τι φθαρέντων, τῶν φθαρτῶν φάντασμα γάρ τι τούτων ὄζιν. ἔτι δὲ οἱ ἀκριβέστατοι τῶν λόγων, οἱ μὲν τῶν πρὸς τι ποιοῦσιν ἰδέας, ὧν οὔ φασιν εἶ γένος καθ' αὑτό· οἱ δὲ τὸν τρίτον ἄνθρωπον λέγουσιν. ὅλως τε αἱρεθεῖεν οἱ περὶ τῶν εἰδῶν λόγοι, ἃ μᾶλλον εἶ βούλονται οἱ λέγοντες εἴδη,

A de sensibilibus dicunt. Quare de igne, aqua, aut de huiusmodi cæteris corporibus nihil dixerunt, tanquam nil de sensibilibus proprium dicentes. Item, quomodo passiones quidem numeri, & ipsum numerum, putandum causas eorũ esse, quæ sunt à principio, ac de nouo in cælo fiunt, numerum verò alium præter hunc numerum, ex quo Mundus constat, nullum esse? Cùm enim in hac quidem parte opinio B eis, & tempus sit, paululum verò desursum & deorsum iniuria, & disiunctio, aut mistio, probatio autem afferant, quòd horum quidem vnumquodque numerus est, contingit autem in hunc locum multitudinem iam constitutarum magnitudinum esse, eò quòd passiones sequuntur singula loca, vtrũ iste est idem numerus, qui in cælo, quem oportet accipere, quòd horum vnumquodque est? an præter istum, alter? Plato etenim alium esse ait. At C ille quoque numeros putat, & illa esse, & horum causas: sed intelligibiles quidem causas, hos verò sensibiles. De Pythagoricis itaque, prætermittamus modo: sufficit enim in tantum eos attigisse. Qui verò ponunt ideas, primùm quidem, cùm quærerent horum existentium causas habere, cætera æqualia his numero attulerunt. Velut si quis numerare volens, cùm quidem pauciora existant, arbitretur non posse, plura verò ea faciat, & ita numeret. Ferè etenim species æquales, aut non pauciores iis sunt, ex quibus, dum de eis causas quærerent, ad illas processerunt. Nam secundum vnumquodque æquiuocũ quid est, & præter substantias, cæterorum quoque in multis est vnum, & in his, & in sempiternis. Item, quibus modis ostenditur quòd species sunt, secundum nullum eorum apparet. E quibusdam nanque nõ est necesse fieri syllogismum: è quibusdam verò, etiam quorum non putamus, horum species fiunt. Secundum nanque rationes, quę ex scientiis species erunt omniũ, quorum scientiæ sunt: secundum verò vnum in multis, & negationum. At secundum quod intelligitur quippiam eo corrupto, etiam corruptibilium: siquidẽ quicquam est horum phantasma. Insuper rationum, quæ magis certæ sunt quædam quidem eorum quæ ad aliquid sunt, ideas faciunt, F quorũ nõ dicimus esse per se genus: quędã verò, tertiũ hominẽ dicunt. Et simpliciter hæ de speciebus rationes illa perimũt, quę magis esse, quàm ipsas ideas esse volunt,